

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/29/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1514010186
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1514010186.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Zuzany Molnárovej a sudcov JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obžalovaného M. A. pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona o odvolaní Okresnej prokuratúry Bratislava V proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/28/2014 zo 16. decembra 2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 05. mája 2015 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému

M. A., Z.. XX.XX.XXXX V. B., B. B., A.
XX
u k l a d á

podľa § 171 ods. 1, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zák. s ú h r n ň ý trest odňatia slobody vo výmere 1(jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. z r u š u j e výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/156/2013 zo dňa 03.12.2013, právoplatným 28.01.2014 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/28/2014 zo 16.12.2014 bol obžalovaný M. A. uznaný vinným z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 31.10.2013, v čase asi o 16,20 hod. bol kontrolovaný hliadkou OO PZ Petržalka - juh v Bratislave na Jantárovej ceste pri predajni B., pričom počas kontroly po výzve členov hliadky, či má u seba veci pochádzajúce z trestnej činnosti uviedol, že má u seba pervitín a po poučení podľa § 89 ods. 1 Trestného

poriadku dobrovoľne vydal členom hliadky 2 ks zatavenej striekačky s obsahom kryštalickej látky, pričom skúmaním na KEU PZ bolo zistené, že striekačka č. 1 obsahovala 360 mg metamfetamínu, obsahujúci 261 mg absolútneho metamfetamínu, čo možno považovať za 7-26 obvykle jednorazových dávok drogy, striekačka č. 2 obsahovala 250 mg metamfetamínu, obsahujúci 179 mg absolútneho metamfetamínu, čo možno považovať za 4-18 obvykle jednorazových dávok drogy, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, následným znaleckým vyšetrením obvineného znalcom F. J. F. a spracovaným znaleckým posudkom znalca - psychiatra bolo zistené, že vyššie uvedené množstvo drogy pre obvineného predstavovali v dôsledku jeho ťažkej závislosti na metamfetamíne 3 jednorazové dávky drogy,

Za to mu bol postupom podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), písm. n), § 38 ods. 2, ods. 3, § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 /šesť/ mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 3T 153/2013 (správne má byť 3T/156/2013) zo dňa 03.12.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Samosudkyňa v rozhodnutí v prvom rade konštatovala, že obžalovaný M. A. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, ktoré bolo prijaté. Vo vzťahu k výroku o treste odôvodnila rozsudok nasledovne: „Obv. M. A. bol doposiaľ dva krát trestne stíhaný. Naposledy bol odsúdený Okresným súdom Bratislava II, sp. zn. 3T 156/2013 trestným rozkazom zo dňa 03.12.2013 pre prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd zhodnotil osobu obžalovaného, zhodnotil jeho postoj k spáchanému skutku, priznanie a oľutovanie trestnej činnosti, prevahu poľahčujúcich okolností, predchádzajúce odsúdenia a rozhodol, že s poukazom na vyššie vedené skutočnosti za splnenia zákonných podmienok uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov. Takýto trest by bol primeraný pri ukladaní za skutok, ktorým by sa dopustil predmetného prečinu v množstve 9 obvykle jednotlivých dávok. Pre výkon trestu súd obvineného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona postačí na nápravu páchatel'a a dosiahnutie účelu trestu.“

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote v zmysle § 309 ods. 1 Tr. por. podal odvolanie okresný prokurátor do výroku o treste v neprospech obžalovaného, ktoré písomne zdôvodnil konštatujúc: „S argumentáciou okresného súdu v Bratislave V, ktorá ho viedla k záverom, že uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, pričom znížil trest o 6 mesiacov oproti trestu, ktorý obžalovanému uložil trestným rozkazom sp. zn. 2T 28/2014 zo dňa 24.03.2014 (pri akceptácii, že samosudca nie je viazaný druhom ani výškou trestu uloženým trestným rozkazom), kedy sa okolnosti skutku ani pomery obžalovaného vôbec nezmenili, ako i s argumentáciou, že trest uložený v takejto výške postačí na nápravu obžalovaného a je postačujúci i vo vzťahu ku generálnej prevencii sa nie je možné v žiadnom prípade stotožniť. Okresný súd vo svojom rozhodnutí nesprávne vyhodnotil pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, keď obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, teda, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Túto okolnosť obžalovanému nie je možné v žiadnom prípade priznať nakoľko v konaní nemal ako napomáhať a ani nenapomáhal. Ku skutku, ktorý mu bol vykonanými dôkazmi jasne preukázaný sa doznal a poľahčujúca okolnosť spočívajúca v tom, že doznal a oľutoval mu bola priznaná. Práve naopak, samosudca opomenul vo svojom rozhodnutí uviesť priťažujúcu okolnosť podľa ustanovenia § 37 písm. m) Tr. zákona, teda že bol už za trestný čin odsúdený. Mám za to, že odôvodnenie samosudcu je v ostatnej časti formálne, arbitrárne a nepreskúmateľné pre neurčitost'. Vôbec nie je zrejmé ani z toho, čo samosudca mienil údajnou primeranosťou pri uvádzaných deviatich dávkach. Súčasne poukazujem i na to, že v písomnom vyhotovení rozsudku je písárska chyba spočívajúca v rušení rozhodnutia OS BA II, ktoré nikdy nebolo vydané (3T 153/2013). Mám za to, že práve vzhľadom na osobu obžalovaného, na jeho trestnú minulosť, na to, že sa súdeného trestného činu dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia (6T 9/2013), je nutné vidieť jeho odsúdenie k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, teda s pridaním

jedného mesiaca za nedostatočné. Som toho názoru, že na nápravu obžalovaného nemôže postačiť uloženie súhrnného trestu v takej výške v akej bol uložený rozsudkom okresného súdu v trvaní 6 mesiacov a tento nie je dostatočný ani vo vzťahu ku generálnej prevencii, ako i k ochrane spoločnosti pred páchaním trestnej činnosti.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhujem, aby Krajský súd v Bratislave s poukazom na ustanovenie § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava V, a v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci rozsudkom a obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní minimálne 12 mesiacov s jeho zaradením pre výkon TOS do ústavu na výkon TOS s minimálnym stupňom stráženia.“

K odvolaniu okresného prokurátora sa vyjadril aj obhajca obžalovaného, ktorý uviedol: „S dôvodmi v podanom odvolaní nemožno súhlasiť, napadnutý rozsudok zo dňa 16.12.2014 považujem za zákonný, dôvodný a prijaté právne závery, ktoré vyústili v uložení predmetného trestu odňatia slobody sú v jednoznačnom súlade s výsledkami vykonaného dokazovania, ako aj v súlade so zásadami o ukladaní trestu. V prvom rade je nutné konštatovať, že súd nie je viazaný druhom, ani výškou trestu, ktorý obvinenému ukladá v trestnom rozkaze. Zvlášť, ak sa na hlavnom pojednávaní zmenia okolnosti, na ktoré je nutné prihliadať pri ukladaní trestu. Môj klient na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine zo spáchania skutku podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a súd jeho vyhlásenie prijal. Z uvedeného dôvodu sa pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností zmenil tak, že došlo k ich vyrovnaní a tým sa trestná sadzba za uvedený prečin nezmenila v neprospech obžalovaného. Pokiaľ ide o neprimeranosť trestu, uložený súdom v rozsudku, nie je možné sa stotožniť s uvedeným právnym názorom prokurátora. V prvom rade je nutné uviesť, že v osobe obžalovaného ide o osobu, ktorá si vypestovala silnú závislosť na pervitíne, ktorá doposiaľ nebola liečená. Vzhľadom na stavbu tela obžalovaného a dlhotrvajúci abuzus si vypestoval tak ťažkú závislosť, že si bol nútený aplikovať mnohonásobne vyššie množstvo omamnej látky jednorázovo v porovnaní s inou drogovou závislou osobou. Uvedenú skutočnosť potvrdil i znalec F. F. vo svojom posudku. Vyššie uvedené skutočnosti teda nasvedčujú skutkovým záverom uvedeným v súdnom spise, že obžalovaný si zabezpečil a prechovával konzumné množstvo omamnej látky, ktoré si hodlal aplikovať v rozsahu troch dávok drogy, čo bolo prenesené do obžaloby a nakoniec i do rozsudku. Je pravdou, že obžalovaný sa opätovne dopustil protiprávneho konania a nedovoleným spôsobom si zadovážil omamné látky. Zároveň je však nutné brať do úvahy tú skutočnosť, že obžalovaný je ťažko závislou osobou, teda chorým jedincom, ktorého výkon dlhotrvajúceho trestu nevylieči. Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu a zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela. Ako je možné morálne odsúdiť chorého človeka, ktorého fyzická a psychická závislosť je tak silná, že prelomí všetky morálne zásady, ktoré do neho rodina a spoločnosť vštepovala odmalička? V takomto prípade je podľa môjho názoru na prvom mieste liečba, ktorá má prednosť pred akoukoľvek represiou zo strany štátu. Ak obžalovaný preukáže záujem na riešení uvedeného problému, bude sa môcť zaradiť do spoločnosti a nie jej byť na obtiaž. Som toho názoru, že je potrebné dať obžalovanému šancu, aby jemu uložené ochranné opatrenie-protitoxikologické liečenie absolvoval a nie na neho vplývať dlhotrvajúcim trestom odňatia slobody, ktorý nikoho doposiaľ zo psychickej závislosti nevyliečil.

S poukázaním na vyššie uvedené skutočnosti preto považujem napadnutý rozsudok za správny a navrhujem odvolaciemu súdu, aby odvolanie okresného prokurátora podľa ustanovenia § 319 Tr.por. zamietol, pretože nie je dôvodné.“

Na verejné zasadnutie sa obžalovaný nedostavil, termín verejného zasadnutia na 05.05.2015 spolu s poučením podľa § 293 Tr. poriadku prevzal dňa 07.04.2015, o čom svedčí ním podpísaná doručka. Svoju neprítomnosť obžalovaný na verejnom zasadnutí neospravedlnil a ani nepožiadaval o zmenu termínu verejného zasadnutia.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupkyňa krajskej prokuratúry uviedla, že sa pridrižiava písomných dôvodov odvolania, ktoré boli súdu doručené dňa 14.01.2015 a v súlade s týmito navrhla o odvolaní rozhodnúť.

Obhajca obžalovaného poukazuje na písomné vyjadrenie a argumentov uvádzaných vo vyjadrení navrhol odvolanie okresnej prokuratúry ako nedôvodné zamietnuť. Klienta považuje za ťažko závislého

človeka, skôr psychiatrického pacienta, ktorý by nemal byť umiestnený do výkonu trestu, ale skôr na liečenie a dlhší trest odňatia slobody nie je podľa obhajoby potrebný.

Krajský súd na podklade riadne a včas podaného odvolania okresným prokurátorom v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal napadnutý rozsudok.

Vzhľadom na obsah uvedeného ustanovenia odvolací súd na základe revízneho princípu, ktorého rozsah je determinovaný práve týmto ustanovením preskúmal všetky výroky, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ale preskúmal aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo tomuto napadnutému výroku a tiež prihliadol aj na chyby, ktoré síce odvolaním vytykané neboli, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali podanie mimoriadneho opravného prostriedku t.j. dovolania (§ 371 ods. 1 Tr. por.) a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu zistil nasledovné:

Okresná prokuratúra Bratislava V podala pod sp. zn. 3Pv 649/13/1105-15 dňa 17.03.2014 obžalobu na obžalovaného M. A. pre prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona

Obžalovaný M. A. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Tr. por. vyhlásil, že sa cíti byť vinným a zároveň na všetky otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/,d/,f/,g/,h/ Tr. por. odpovedal „áno“ a následne súd prvého stupňa uznesením rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Tr. por. rozhodol, že v rozsahu priznania sa obžalovaného nebude vykonané dokazovanie o vine a budú vykonávané dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Správne potom postupoval súd prvého stupňa, keď uznal obžalovaného M. A. za vinného podľa podanej obžaloby a krajský súd dodáva, že vyhlásenie obžalovaného a následne prijatie tohto vyhlásenia súdom, tvorí prekážku, ktorá neumožňuje odvolaciemu súdu z podnetu podaného odvolania meniť priznaný skutkový stav ani právnu kvalifikáciu, nakoľko proti takémuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť, uznesenie je právoplatné, vykonateľné a preto ho nemôže meniť ani odvolací súd v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

S poukazom na vyššie uvádzané potom zákonne a vecne správne okresný súd rozhodol o vykonaní dôkazov súvisiacich s výrokom o treste a oboznámil odpis registra trestov a pripojené spisy.

Prioritne krajský súd konštatuje, že úvahy okresného súdu o uložení súhrnného trestu je nutné považovať za správne, nakoľko obžalovaný M. A. sa trestnej činnosti, ktorá je predmetom preskúmania odvolacím súdom dopustil dňa 31.10.2013 a trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/156/2013 z 03.12.2013 (oznámeným 17.01.2014), právoplatným 28.01.2014 bol uznaný vinným z prečinu podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa dopustil dňa 07.05.2013 mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, z ktorého bol podmienene prepustený dňa 01.07.2014 so skúšobnou dobou dva roky tj. do 01.07.2016.

Z uvedeného je zrejmé, že medzi spáchaním týchto trestných činov (sp. zn. 3T/156/2013 a nášho prejednávaneého) z časového hľadiska (skutok z 07.05.2013-3T/156/2013 a 31.10.2013-prejednávaný skutok) nebol súbeh týchto trestných činov prerušený vyhlásením odsudzujúceho rozsudku/oznámením trestného rozkazu a preto prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu a voči takémuto postupu súdu prvého stupňa nemožno mať výhrady.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia, bol síce správne ukladaný súhrnný trest, avšak pri úvahách o výmere tohto trestu bol porušený zákon ohľadne vyhodnotenia, zohľadnenia a priznania pohľadujúcich a prítahujúcich okolností aj v dôsledku čoho možno uložený trest považovať za trest neprimerane mierny.

Teda krajský súd v rozsahu podaného odvolania okresnou prokuratúrou s argumentáciou v ňom uvádzanou sa stotožňuje a zhodne považuje priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zákona a nepriznanie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona za nesprávne a nesúladne so zákonom a teda uložený trest za neprimerane mierny.

Odvolací súd pri opätovnom posudzovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností konštatuje nasledovné:

- bez výhrad súhlasí s priznaním poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona spočívajúcej v priznaní sa a úprimnom oľutovaní trestného činu, ktorú aj sám akceptoval pri ukladaní trestu,
- zhodne s námietkou okresnej prokuratúry nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zákona v zmysle napomáhania pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Krajský súd zastáva názor, že existenciu tejto poľahčujúcej okolnosti nemožno bez ďalšieho založiť len na vyhlásení o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku urobenou pred súdom na hlavnom pojednávaní, nakoľko takéto vyhlásenie samo osebe nevypovedá nič o pomoci pri objasňovaní trestnej činnosti, pokiaľ k takémuto konaniu zo strany obžalovaného nedošlo konkrétnym spôsobom aj v rámci iného štádia trestného konania (v prípravnom konaní), tj. spôsobom, ktorý vychádza nielen zo samotného priznania (samotné priznanie totiž nezabavuje orgány činné v trestnom konaní zisťovať skutočnosti a zabezpečovať dôkazy, ktoré nasvedčujú pravdivosti priznania osoby obvinenej), ale aj z iných foriem napomáhania pri objasňovaní trestnej činnosti, napríklad poskytnutím relevantných a verifikovateľných informácií o trestnom čine a okolnostiach jeho spáchania, o dôkazoch a podobne. Navyše z vyšetrovacieho spisu žiadne napomáhanie príslušným orgánom nevyplýva,
- opäť zhodne s námietkou okresnej prokuratúry priznal priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona spočívajúcu v predchádzajúcom odsúdení, tu odvolací súd prihliadol predovšetkým na odsúdenie Okresným súdom Bratislava V z 01.02.2013 sp. zn. 6T/9/2013, ktorý trest obžalovaný vykonával od 18.11.2014 do 18.01.2015.

Mimo odvolacej argumentácie okresnej prokuratúry zvažoval aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona a dospel k záveru, že je možné túto obžalovanému priznať, nakoľko tento spáchal viac trestných činov a i keď bol ukladaný súhrnný trest, nebola použitá zostrejúca zásada a priznanie tejto priťažujúcej okolnosti nevedie k dvojitému pričítaniu tej istej skutočnosti v neprospech osoby obžalovaného.

Teda poukazujúc na vyššie uvedené pri vyhodnotení pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností dospel odvolací súd k záveru, že prevyšuje pomer priťažujúcich okolností a preto v súlade s § 38 ods. 4 Tr. zákona bola dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby (v rozpätí od 0 do 3 rokov) zvýšená o 1/3, teda súd ukladal trest v sadzbe 1 rok až 3 roky.

Poukazujúc na vyššie rozvedené nadriadený súd v tomto kontexte prihliadol na okolnosti prípadu, spôsob spáchania trestného činu, jeho charakter ako aj na osobu obžalovaného, ktorý bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný pre výlučne drogovú trestnú činnosť a dospel k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere jeden rok tj. uložený na dolnej hranici trestnej sadzby zvýšenej podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona je trestnom zákonným, primeraným, ktorý plne v súlade s účelom trestu tak ako to má na mysli ustanovenie § 34 TZ môže vytvoriť podmienky na prevýchovu obžalovaného k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život i s prihliadnutím na už uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou trestným rozkazom sp. zn. 3T/156/2013, ktoré uložením súhrnného trestu zostalo v platnosti a vo veci sp. zn. 3T/156/2013 bude potrebné v tejto súvislosti výkon tohto liečenia nariadiť.

K vyjadreniu obhajcu, ktorý dáva do pozornosti, že obžalovaný M. A. je ťažko drogový závislý a preto preferuje absolvovanie liečenia pred výkonom trestu odňatia slobody krajský súd dodáva, že rozhodnutie o uložení ochranného liečenia urobil súd vo veci sp. zn. 3T/156/2013 na podklade znaleckého posudku vyvodzujúc v čase jeho uloženia, že je možné účel ochranného liečenia u obžalovaného dosiahnuť, pričom toto uloženie ochranného liečenia zostalo v platnosti a uložením súhrnného trestu v prerokovávanej veci zostalo nedotknuté. Odvolací súd si dovoľuje podotknúť, že súčasťou liečby je aj spolupráca pacienta (v našom prípade obžalovaného), pričom z doterajšieho postoja obžalovaného možno skôr vyvodit' negatívny postoj k liečeniu a tento názor podporuje aj fakt, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát uznaný vinným z drogovej trestnej činnosti.

Nakoľko obžalovaný nebol pred spáchaním žalovaného skutku (skutok z 31.10.2013) v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, zaradil ho súd na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Čo sa týka pochybenia - písárskej chyby spočívajúcej v nesprávne uvedenej spisovej značke 3T/156/2013 je potrebné podotknúť, že pri vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní bola táto správne uvedená a k pochybeniu došlo len v písomnom vyhotovení rozhodnutia čo možno považovať len za písársku chybu a keďže odvolací súd rozhodol vo veci vyhovejúc odvolaniu okresnej prokuratúry došlo aj k napraveniu tejto písárskej chyby.

Vzhľadom k vyššie uvedenému odvolací súd rozhodol tak ako je citované vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok